

Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 10. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p10_bZONE1447053/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

at der var kun et Hugg-Stykke) Dette Hals-Stykke bære
de han om, og lod det hænge langs ned ad Ryggen, der
lod ongefæhr som de nu brugelige Kraver, undtaagen hine
vare næsten firkantede, men vore rundede i Guld-Alde-
ren. Udfaldet svarede rigtig til Udfaldet: den forar-
mede Klædebanner fik inden kort Tid saa meget Arbej-
de, at han blev den rigeste i Lauget, og sølgelig anset
for den ærligste. Alle vilde nu have et nedhængende
Slag paa paa Ryggen, og de som ej formaede, at lade
ham give en heel nye Overkiol, lode ham sætte et nyt
Hugg-Stykke i den gamle, eller og lode ham øge en Klav
til det gamle Hugg-Stykke; thi noget skulde der endelig
hænge bag paa Ryggen.

Saaledes forbleve da Overkiolerne i Jern-Alderen
og vare alle af lodne Hude imedens Landene endnu vare
saa kolde.

Kæmperne vare de eeneste, som ingen Overkioler
bære, for ikke at skiule deres Stand og Personer, enten
om Dagen, eller naar de spadserede i Maanstin; men
de gik altid med deres Harnisser. Solger Danske skal
dog have havt en Overkiol; men af Lutter Jern-Plader,
som gjorde ham kiendelig nok.

Du troer jeg gierne, at man vil see af disse vore
eenfoldige Forsædre, og i sær af Odin, som vilde give
Smitvæk en Rang i den anden Verden, for sit saa een-
foldige Kunst-Stykke. Ja, jeg maa næsten selv see der-
af, at Rang undertiden saaes for slet intet, eller det,
som er værre end Intet. Men lad os nu gaae videre i
Tiden, og see, hvad der er hendet Overkiolerne i Sølv-
Alderen.